

Rana Zoologiske Forening
Norsk Ornitologisk Forening,
Rana lokallag

Postboks 1301, 8602 MO I RANA

Fylkesmannen i Nordland

E-post: fmnopost@fylkesmannen.no

Mo i Rana, 1. november 2015

HØRINGSSVAR – FORSLAG TIL REVISJON OG PLAN FOR UTVIDELSE AV SALTFJELLET-SVARTISEN NASJONALPARK OG OMKRINGLIGGENDE VERNEOMRÅDER

Det vises til høring som beskrevet i overskriften med frist 1. november 2015.

Dette er en felles uttalelse fra Norsk Ornitologisk Forening, Rana lokallag (NOF, Rana lokallag) og Rana Zoologiske Forening (RZF). Sistnevnte organisasjon er et lokallag innen Norsk Zoologisk Forening. Begge lagene har, til tross for navnene, store deler av Nord-Helgeland som sitt aktivitetsområde.

Høringa er tredelt:

- Planlagte utvidelser i Rana og Rødøy kommuner av nasjonalparken
- Revisjon av eksisterende vernebestemmelser, avgrensing og verneform
- Skisse til forvaltningsplan

Det er spesielt de to første punktene vi har synspunkter på i denne omgang. Vi noterer oss at forvaltningsplanen vil bli gjenstand for ny høring etter at forskriftene er endelig vedtatt.

FORSLAG TIL ENDRINGER AV NASJONALPARKENS GRENSER I VEST

Vi støtter på prinsipielt grunnlag forslagene om utvidelse av nasjonalparken i vest (Melfjordens nordside, Glomdalen, arealer ved Austerdalsvatnet og elvestrengene i Tespa og Bjøllåga). Ved Melfjorden håper vi et størst mulig areal kan bli innlemmet. Opprettelse av det foreslått Melfjorden LVO vil være av stor verdi, da det vil knytte Nordfjorden og Melfjorden vernemessig sammen, kun avbrutt av den eksisterende kraftlinja over Melfjordloftan. Det innebærer at flere av elvene som munner ut på Melfjordens nordside med tilhørende nedslagsfelt på fjellet kan ivaretas.

Vi har ingen særlige innspill til forslag om avgrensning for eventuell utvidelse av nasjonalparken ved Austerdalsvatnet, men gir tilslutning til Fylkesmannens forslag.

FORSLAG OM ENDRING AV VERNESTATUS FRA LANDSKAPSVERN TIL NASJONALPARK – GÅSVATNAN LVO OG SALTFJELLET LVO

Som også høringsdokumentet påpeker er landskapsvern en mildere verneform enn nasjonalpark. En endring fra mild til strengere vernestatus er i samsvar med vår prinsipielle holdning, og vi støtter således forslagene. Vi synes dessuten fylkesmannens begrunnelse for dette er god.

Vi har ingen innvendinger mot oppheving av eksisterende vern på mindre arealer langs kommunikasjonsårene over Saltfjellet.

Når det gjelder forslaget om endring av vernegrensen på privat grunn i Tømmerdalen i Saltdal har vi ikke tilstrekkelig kunnskap om området til å ta stilling til dette.

FORSLAG OM ENDRING AV VERNESTATUS FRA NATURRESERVAT TIL NASJONALPARK – SEMSKA-STØDI NR OG STORLIA NR

Naturreservater er lovens strengeste form for arealvern. Vi er derfor sterkt skeptiske til å endre vernestatus for eksisterende naturreservater til nasjonalpark. For Semska-Stødi bør dagens ferdselsrestriksjoner i hekketida uansett opprettholdes. Vi kan ikke se at begrenset ferdsel i området i seg selv skal være noe argument for å lempe på bestemmelsen. Dersom det besluttes en endring av vernestatus for Semska-Stødi NR bør det vurderes om området kan gis biotopvern etter Naturmangfoldlovens § 38 innenfor rammene av nasjonalparkens bestemmelser.

Når det gjelder Storlia NR har vi samme prinsipielle holdning – streng vernestatus bør primært opprettholdes. Vi anser imidlertid at forskriftstekst knyttet til jaktutøvelse kanskje er det viktigste momentet her, noe vi kommer tilbake til nedenfor.

RESTRIKSJONSNIVÅ I VERNEOMRÅDER - INNSPILL TIL FORSKRIFTER

Vi mener at forskriftene i utgangspunktet bør være strenge med begrensede muligheter for dispensasjoner og unntak. Dette innebærer blant annet at vi er skeptiske til oppføring av nye hytter, anser at barmarkskjøring i reindrifta bør være regulert av verneforskriften, og at barmarkskjøring for utfrakt av felt storvilt bør underlegges strenge begrensninger. Opprettholdelse av ferdselsforbud i Semska-Stødi har vi allerede argumentert for. Vi mener videre at forskriften ikke bør legge til rette for økt «bekvemmelighetsferdsel». Vi er derfor skeptiske til organiserte turer med hest og tilrettelegging for terrengsykling.

Det er et underlig særpreg ved norsk naturforvaltning at ivaretagelse av jaktinteresser gis høy prioritet i vernebestemmelser. De fleste steder i verden vil opprettelse av nasjonalparker som regel innebære at forbud mot jakt innføres. Vi anerkjenner at

storviltjakt i Norge, i vårt distrikt vil det si elg, har en viktig bestandsregulerende funksjon. Elgjakt i store verneområder som Saltfjellet-Svartisen NP anser vi følgelig som naturlig og fortsatt ønskelig. Derimot kan ikke småviltjakta oppfattes som annet enn ren interesseutøvelse uten en overordnet bestandsregulerende målsetting. Mange småviltarter er i vår tid under press, det er nok å nevne skogshøns, ryer og hare. Dette er arter som også er viktige som byttedyr for en rekke predatorer, og jegerne vil uunngåelig bli konkurrenter til bytteeterne. Verneområdene, særlig naturreservater og nasjonalparker, bør derfor etter vår oppfatning i mye større grad enn nå være jaktfrie. Vi ber fylkesmannen se på mulighetene for å begrense småviltjakt, areal- og/eller tidsmessig, i Saltfjellet-Svartisen NP og tilliggende naturreservater i forbindelse med forskriftsrevisjonen og utarbeidelse av forvaltningsplan.

Vennlig hilsen

Per Ole Syvertsen
Leder, NOF, Rana lokallag og RZF